

Personaleblad for

PHILIPS * ASAS * POPE

SEPTEMBER-OKTOBER 1949 * 3. ÅRGANG * IX-X

PERSONALE

Vore jubilarer

PHILIPS: Nye elever:

1. sept. 1949 Poul-Børge Bengtsson, komm. lager.
1. sept. 1949 Elo Ib Larsen, komm. lager (service).

PHILIPS: Ansættelser:

1. sept. 1949 frk. Aase Petersen, koncern bogholderi.
1. sept. 1949 frk. Anni Petersen, L.K.
15. sept. 1949 frk. Jytte Poulsen, korrespondancen.

ASAS:

1. sept. 1949 ingeniør Kurt Lembke, montering.
5. sept. 1949 Flemming Dan Hansen, faktura afd.
15. sept. 1949 Harry Pedersen, indenbys ekspedition.

PHILIPS: Omflytning:

3. sept. 1949 Bent Clemensen fra Philoraafdelingen til Aarhus lager.
5. sept. 1949 John Petersen fra komm. lager til Philora lamper.
22. sept. 1949 Benny Larsen fra komm. lager til Philora lamper.

PHILIPS: Fratrædelser:

14. sept. 1949 Bent Aarre, lærling D.B.
14. sept. 1949 fru Rita Nielsen, L.K.
30. sept. Erik Ringhøj, L.K.
30. sept. 1949 frk. Lilian Christophersen, modtager afd.
31. okt. 1949 fru Anny Elgård Petersen, Aarhus lager.

ASAS:

30. sept. 1949 Th. Nielsen, indenbys ekspedition.
30. sept. 1949 Erik Gemler, pakkeriet.
30. sept. 1949 H. Fjeldsted Iversen, service.

PHILIPS: Bryllup:

3. sept. 1949 har frk. Gertrud Kornbeck, korrespondancen, indgået ægteskab med salgschef Johs. Kragfelt.

Sygeorlov:

Fru Helga Holst, receptionen, 5. sal.

Den 1. oktober fejrede *J. P. Aulum*, der er chef for ASAS lagerkartotek, sit 25-års jubilæum. Aulum ønskede ikke, at der skulle være nogen blæst i den anledning, og så snart Elo Magnussen havde lagt taktstokken, sneg han sig ud af Industrigården og tog toget sydpå. Han vendte først tilbage en uge senere. — PAPæsken bringer hermed en forsinket men derfor ikke mindre velment lykønskning.

Den 3. november holder et andet kendt medlem af den gamle garde 25-års jubilæum. Det er *Poul Petersen*, som til daglig opholder sig i ASAS monteringsafdeling, hvor han i uindskrænket majestæt regerer over 13 unge damer. Poul Petersen begyndte hos ASAS som 14-årig og har i en halv snes år flakket om mellem ASAS lagrene i Aalborg, Odense, Silkeborg og København. I 1940 slog han sig ned i St. Kannekestræde og 6 år senere flyttede han ud i Kigkurren, hvor han var indtil ASAS i maj 1949 tog Industrigården i besiddelse. — Den 3. november bliver sikkert blå mandag for Poul Petersen, og vi iler med at gratulere.

40 ÅRS JUBILÆUM

Den 1. september på en dejlig solskinsdag havde vor gamle medarbejder, afdelingsleder *J. A. Jacobsen*, 40-års jubilæum i Silkeborg.

Allerede fra morgenstunden kom mange gratulanter fra Jacobsens kunde- og vennekreds. Den festlige frokost, til hvilken alle gratulanterne var inviteret, blev holdt på hotel „Dania“ og forløb på alle måder smukt. Ved denne lejlighed fik Jacobsen bevis for, hvor højt værdsat han er i såvel kunde- som vennekreds, idet der blev holdt mange taler for ham.

I løbet af eftermiddagen kom der flere gæster for at gratulere, og endelig blev Jacobsen om aftenen igen hyldet ved en festmiddag indenfor mere snævre rammer.

Først sent på aftenen sluttede den smukke og minderige fest for Jacobsen.

P. Mikkelsen

*For al den venlighed og
opmærksomhed der er vist mig på min
40 års jubilæumsdag,
bringer jeg herved alle min
hjerteligste tak.*

J. A. JACOBSEN

Nyt fra personaleforeningen PAP

Efter at Emil Nielsen er fratrådt firmaet og som følge heraf også er udtrådt af PAP's bestyrelse, er B. Matthissen, PHILIPS, der på sidste generalforsamling blev valgt som suppleant, på et bestyrelsesmøde den 23. august 1949 indtrådt som medlem af bestyrelsen.

John Petersen, Philora-afd., blev valgt til næstformand efter Emil Nielsen.

E. Bindner, ASAS, blev valgt til at indtage E. Niensens plads i samrådsudvalget.

STORKEN

på besøg i reklameafdelingen

Den heldige var B. Jönsson, som den 10. oktober synlig henrykt modtog en søn på 3333 gram. Længde 54 cm. Faderen befinder sig såvel som barnet og moderen efter omstændighederne godt.

Red.

Har De DÆKKET Dem ind?

Da jeg forleden morgen havde ærinde i personalekontoret, kom jeg til at snakke uddannelse med personalesekretæren. Anledningen hertil var et væld af brochurer, der lå på Jørgen Holms skrivebord og gjorde propaganda for alskens undervisning. Jeg pegede på dem og spurgte, om firmaet havde planer om at indføre undervisning af personalet.

— Ikke i de fag, brochurerne omfatter, lød svaret. Som De ser, omfatter tilbudene alt lige fra elementær undervisning, f. eks. i dansk, regning og skrivning, til den herhjemme højest opnåelige merkantile og sproglige uddannelse. Den uddannelse må folk selv sørge for. Selskaberne kunne eventuelt tænke sig at gennemføre et kursus, der i hovedsagen vil komme til at omfatte varekundskab og blive givet i forelæsningsform, kombineret med en udstilling af de varer, selskaberne producerer og sælger. Altså i lighed med det prøvekursus, der i foråret under ledelse af salgschef Poul Mønsted afholdtes for en snæver kreds af kommercielle folk, men denne gang udvidet til at omfatte et bredere udsnit af selskabernes medarbejdere, bl. a. fra administrationen. Det er så tanken at afholde kurset i marketenderiet efter arbejdstid på bestemte dage i ugen — og så iøvrigt på frivillig basis.

— Tror De, der vil være tilslutning til det?

— Efter udtalelserne efter prøvekurset at dømme: ja.

— Mon ikke de fleste vil foretrække en mere almengyldig uddannelse fremfor det specialkursus, De lige har skitseret?

— Det er muligt, men skulle det ikke kunne lade sig gøre samtidigt? De påtænkte forelæsninger forudsætter ikke forberedelse for andre end forelæserne og skulle kunne afvikles inden for et begrænset antal „timer“ à $\frac{3}{4}$ time. Men som sagt, endnu er det kun en tanke, og indbydelse med nærmere redegørelse vil fremkomme, når den endelige plan foreligger.

— Er selskaberne i almindelighed interesseret i, at personalet søger videreuddannelse?

— Det er de. Jeg behøver blot at minde om direktør N. B. Sommerfeldts jubilæumstale til personalet, hvorunder direktøren nævnedes træk fra sin egen uddannelsestid og klart opfordrede hver især til at dygtiggøre sig såvel praktisk som teoretisk. Direktør N. B. Sommerfeldt illustrerede betydningen af en solid uddannelse bl. a. ved at omtale de vanskeligheder, selskaberne undertiden har haft ved besættelse indefra af større stillinger, fordi man ikke til enhver tid har disponeret over tilstrækkeligt kvalificerede kandidater. Også, når talen drejer sig om de mere jævne stillinger, som er i overtal, gælder det, at selskabernes ønske naturligvis går i retning af at sikre sig medarbejdere af højeste standard; som De sikkert ved, lægges der også stor vægt på personalets menneskelige egenskaber.

— Well, men alligevel er der sikkert mange unge, der mener, at det offer i tid og penge, en sådan højere uddannelse koster, står i misforhold til den fordel, den giver socialt og økonomisk. Man ser jo også folk i højst respektable stillinger, opnået gennem flid og stadighed og uden hjælp af H.D. eller andre eksaminer.

— Ja, nu må De heller ikke tro, at jeg har stirret mig blind på teorien. Det er en forudsætning, naturligvis, at enhver på sin plads tilegner sig den størst mulige praktiske dygtighed og bestræber sig på at udfylde sin plads bedst muligt. Ingen kan vide, hvor hård konkurrencen fremover vil blive på arbejdsmarkedet. *Man skal simpelthen sørge for at dække sig ind, det bedste man kan.*

— Tak for samtalen, godmorgen.

— I lige måde, godmorgen.

B. Jönsson

Meddelelser fra P·P·F

PERSONALE *Nyt*

Tiltrådt:

1. sept. 1949 Henri Svendsen, lærling, overflyttet fra Industrigården til bogholderiet.
7. sept. 1949 fru Rita Skjærlund, halvdags-kontordame, bogholderiet.

Fratrådt:

31. aug. 1949 frk. Rita Jensen, indkøb.
31. aug. 1948 Kaj Willy Hansen, lærling, overflyttet til Industrigården fra bogholderiet.

SERVICE-AFDELINGEN

på Sverigestur

EN VIKINGEFÆRD

Endnu inden sindene er faldet til ro efter vikingernes togt til England, besluttede serviceafdelingens personale at foretage et togt hinsidan, hvilket så skete lørdagen den 27. august 1949. Det foregik i dagligt antæk, uden skæg, skjold og spyd, og selv medbringende kvinder. Kl. ca. 12 middag indtog vi, bevæbnet med svensk valuta og godt humør, et bord i spisesalonen på vikingesnekken „Sct. Ibb“, og da vi forlod Havnegade, fordybede vi os i et overdådigt frokostbord. Efter en god dram og et par glas mjød blev stemningen hurtigt munter, der blev udbragt et „leve“ for arrangøren,

radiotekniker og overviking Harald Rasmussen, hvori hele spisesalonen gladeligt deltog.

Efterhånden var vi nået udfor Middelgrunden, hvor vi passerede en Nyborgfærge, — nogle mindre geografisk orienterede mente os på vej over Storebælt, men da vi dog stadig kunne se vores elskede „Industrigård“, kom de jo hurtigt ned på dørken igen! — I internationalt farvand holdt John Petersen til alles moro en meget vittig tale. Han kunne desværre (eller heldigvis) ikke få ørenlyd, så manuskriptet gik på omgang og blev læst op af hver enkelt deltager, tildels ubemærket! Vores kvinder fandt hurtigt sammen og snakkede, naturligvis, børn, PHILIPS, ægtemænd og alt det sædvanlige. Under alt dette var der et par barmhjertige sjæle, der af arrangøren lånte vore billetter og købte tobak til os alle på een gang. De vakte berettiget jubel, da de tonede frem i et hav af cigarer og cigaretter, kun John Petersen græd, kummerligt, han fik et underskud på 8 kr. i det regnskab.

Imidlertid tonede Malmø frem, og efter en kop kaffe med likør var vi efterhånden også parate til at møde dagens eventuelle strabadser. Nu skulle vi have været fotografere, men vores arme fotograf sad fast i en kø, så det blev udsat til vi kom i land. På kajen var der fremmødt både toldere og politier for at modtage os. Vi blev her stillet op i række, hvorpå tolderne gik rundt og klappede os, ganske vist på lommerne, men det er vel deres form for velkomsthilsen! Efter denne vel overståede ceremoni skred vi nu i flok og følge ind i byen, der tog det meget roligt, men inden længe var vikingebloedet kommet i kog, og en sand plyndring af butikkerne begyndte. Udbyttet blev kabaretfade, parfume, chokolade, legetøj og tusinde andre ting, som man sagtens kan få i København! Da det endelig lykkedes os at blive samlet igen, på få undtagelser nær, gik turen atter til havnen, hvor vi bemandede en motorbåd, der befordrede os rundt i de malmøske kanaler. Her fik vi forklaret byens seværdigheder, desværre på skånsk, som vi ikke forstod et klap af. Da turen var endt, og vi igen var på fast grund, erobrede vi en spørgvogn, som vi ved hjælp af vores valuta fik kørt ud til „Folkets Park“. Her fandt vi nogle af de deltagere, der var blevet væk inde i staden, dog manglede stadig et par stykker, som først blev fundet mandag morgen i „service“. Her i parken fik vi os nogle genstande i form af rød sodavand — så hvis vi var appelsinfri, da vi kom, så var vi det i alt fald ikke, da vi gik!

Tiden for vores afsked med Sverige nærmede sig, og vi vendte derfor næserne mod havnen, hvor vi opdagede, at nogen måtte have taget Sgt. Ibb — men der var gudske-lov et andet, der skulle vespå, og det tog vi så. Efter en hurtigt besættelse af salonens hyggeligste krog, fandt vi os omgivet af dejlig kolde langhalsede exportøl, smørrebrød o.s.v., så humøret kom igen på koge-punktet. Funch havde længe fablet om „Player“s tobak til sin pibe, som det eneste saliggørende. Det ønske fik han nu opfyldt; i virkeligheden kan han ikke smage forskel, om han så stoppede med tang og hørfrø, men hva', herregud, nu var han jo glad! Vores koner hamstrede det sidste chokolade og sammen nød vi nu den skønne indsejling til København. Men der var een ting, vi savnede, og det var en stor grøn PHILIPS reklame på Industrigården, men den er der vel, når vi næste år gentager dette vellykkede eksperiment — for det var det!!

De tre fra service

Sorbonnes store auditorium var fyldt til sidste plads, Abbed Moreau skulle holde foredrag om en af øjeblikkets mest omstridte kunstnere, den spansk-franske maler Pablo Picasso.

Lyset gik ud, og et billede viste sig på skærmen, et mærkeligt fortegnet hoved. Picasso-tilhængerne klappede og Picasso-modstandere peb. Billedet forsvandt, og et nyt gled frem, hilset med bifald og protest, så et nyt og et nyt, og hvert billede gav anledning til larmende meningstilkendegivelser.

Lyset tændtes, og abbeden stod på katederet. Han så på forsamlingen med et smil og begyndte: — Mine damer og herrer, jeg tror, De tager fejl. Indtil nu har De ikke set noget billede af Picasso. Hvad De har set er kalkmalerier fra det 13. århundrede.

Moral: Hav heller ikke forudfattede meninger om moderne kunst. Den er måske slet ikke så moderne igen.

En usikker sag kan vindes ved lumskelig at slynge et ganske uvedkommende argument ind i diskussionen og forfægte det på baggrund af uomtvistelige kendsgerninger.

Schopenhauer.

— Avertering er nu noget dyrt noget, sagde manden.

— Hvad er det da, du averterer om?
— Jeg averterer skam ikke — men min kone læser annoncer!

Indleveret af K. Kanstrup.

Vær fordomsfri: Fordi et arbejde er blevet udført på en bestemt måde i 5, 10 eller 15 år, behøver denne måde ikke at være den rigtige. I virkeligheden er det et næsten sikkert tegn på, at det er en tidsspildende og uøkonomisk måde.

Fra en artikel om arbejdsforenkling.

Pligten er det, vi venter, andre skal gøre.

Oscar Wilde.

Nu, hvor der tales så meget om alle de revolutioner, ulykker og anden ballade, som uvægerligt vil følge i fjernsynets kølvand, kunne det være meget sundt at mindes nogle profetier, radioens gennembrud for 20—25 år siden forårsagede over hele verden:

Grammofonen er færdig, ingen vil købe plader mere.

Den levende musik i hjemmet vil dø ud. Alle musiklærere kan roligt pakke sammen.

Ingen mennesker vil gå i teatret, når de kan høre skuespillerne og skuespilene hjemme! Det samme gælder koncerter, film og caféer.

Transmissionen af sportsbegivenheder vil nedsætte tilstrømningen!

Radio vil ikke kunne anvendes i politiets tjeneste!

Radiostationer vil aldrig komme til at tjene penge på deres udsendelser (ved reklame o. l.).

Og hvad man navnlig påstod i U.S.A.: Politikere bør aldrig henvende sig til vælgerne gennem radioen. De vil bare blive fornærmet over, at man ikke gider besøge dem personligt!

Ak ja — det kom jo til at passe alt sammen — ikke?

„Det nye radioblad“

— Kære doktor. Jeg er blevet så rynket i ansigtet, hvad skal jeg gøre?

— Sæt en tøjklamme i nakken.

Salon Gahlin.

DEAD IS SO PERMANENT

står der med meterhøje bogstaver på en serie skilte, som amerikanerne har ladet opsætte ved alle stærkt trafikerede hovedveje i U.S.A.

Man skal ikke tage sig selv højtideligt, der er ikke andre, der betragter en som et unikum, og gør man det heller ikke selv, undgår man lettest at blive såret. Det gælder bl. a. visse overordnede samt unge damer med stor skønhedsværdi eller med 200 stavelser i minuttet.

Fra pjecen: *At være eller ikke være*, udgivet af Ballica.

Det er lettere at udføre heltebedrifter end at bære skraldespanden ned fra 4. sal.

Karl V. Thomsen

Personalia * Lokalia

Beyer, Ove, f. 5. 9. 1918, PHILIPS rørlager. Udlært ved handel og kom den 1. februar 1936 til PHILIPS, hvor han begyndte

på lampelageret. Det var dengang, farvning og mattering af lamperne foregik, mens kunden ventede. Beyer fortæller, at en mattering tog ham 5 minutter og en farvning (kulør efter ønske) 7 minutter. Det var en ganske hyggelig ord-

ning, når kunden bare skulle ha' et par lamper. Drejede det sig derimod om flere dusin, og tilhørte kunden den utålmodige type, kunne der til tider opstå situationer, som ikke var direkte befordrende for Beyer's ellers så gode humør. I dag foregår såvel mattering som farvning maskinelt, og Beyer er som følge heraf fuldstændig i harmoni med sig selv og det øvrige univers. Nu gør det måske også noget, at han ikke mere beskæftiger sig med lamper, men med rør. Beyer har en udpræget sans for tal og fortæller, at rørlageret, som han overtog i 1941, i dag omfatter et lokale på 93 m² tæt pakket med rørrøler, der er 3,96 i højden. Til sammenligning tjener, at PHILIPS samlede lager af rør i 1936 opbevarede i et lokale på størrelse med et spisestuebord. Beyer er humørgymnast, og kaptajn Jespersen tilhænger (i princippet). Han har alt tankasse og er af dem, der synes, det er glimrende, at vi er flyttet på Amager. Han bor nemlig lige om hjørnet og går hver dag hjem til frokost. Lokal 395.

Rasmussen, Hans, f. 6. 8. 1903, værkfører metalvareafdelingen, fabriken. H. R. har en egen ro i blikket. Han har en halv snes år befaret samtlige syv have som maskinist og ved, hvad der skjuler sig bag horisontlinien. Han kan ganske lidenskabsløst fortælle om rejser i brøende vinterstorme rundt Kap Horn for i næste øjeblik at berette om lune nætter i passaten under sydkorset. Der kunne skrives en bog om de år. En saltvandsfrisk bog om spændende oplevelser blandt savtakkede isbjerge og muntre episoder på små palmeklædte øer. En Gang var det dog nær gået galt. Det var engang, hans skib lå forankret ud for øen

Koh-schichang, og han sammen med en kammerat ville i land for at se på „Prinsessebadet“ — en kæmpe swimming-pool, som naturen havde dannet, og som efter sigende blev benyttet af de siamesiske prinsesser. Da de to gæster kom op på dækket i ulasteligt tro-pedress, viste det sig imidlertid, at slæbebåden, som de skulle med, allerede var på vej ind mod øen. De tog en rask beslutning, jumpede i søen og begyndte at svømme i retning af

koralrevet. Pludselig dukkede en trekantet rygfinne op. Så en til. Og endnu en. Hajer!!! Revet var uendelig langt borte. Hajerne kom nærmere. En af dem vendte sig. Dens hvide bug lyste gennem det grønne vand. To rækker sylespidse tænder klappede sammen med en metallisk lyd få centimeter foran den rædselsslagne H. R., idet hajen med en rasende fart skød forbi ham. Den ændrede lynsnart kurs og styrede igen direkte imod ham. Igen forfejlede den afstand, men den var så nær, at dens bug skrabadet huden af H. R.s højre arm. I det samme tøffede slæbebåden ind mellem hajen og H. R., der blev trukket om bord af sin ven, der også med nød og næppe havde reddet livet, takket være slæbebådens årvågne fører. — Det var kun en af de mange hændelser, H. R. har været ude for, men vi må af pladshensyn afstå fra at fortælle mere i denne omgang. Vi skal blot nævne, at et par blå øjne og nogle viltre mørke krøller fik H. R. til at opgive sølivet, og at han 1. juni 1933 ansattes som værktøjsmager på PHILIPS fabrik. I 1934 blev han undermester, og i 1943 leder af den da oprettede metalvareafdeling. Han har efterhånden fået hang til en hel del landkrabbeferojelser, såsom havearbejde og cykelture, men glæder sig alligevel til den dag, da han kan sætte sin sejlbad i vandet, tænde snadden og stå havnen ud. Lokal 32.

Roos, Ole, PHILIPS — se PAPæskan nr. 1 januar 1949.

Højborg, Lilli, frk., PHILIPS — se PAPæskan nr. 8 august 1948.

Borch, Alfred, PHILIPS — se PAPæskan nr. 2 februar 1948.

Ditlef, Knud, PHILIPS — se PAPæskan nr. 4 april 1948.

Henriksen, Edith, PHILIPS — se PAPæskan nr. 7 juli 1948

Kastrup, Arne, f. 26. 11. 1904, forkalkulationen, fabriken. Nægter kategorisk at udtale sig. Men har givet os tilladelse til at skaffe oplysninger på egen hånd under forudsætning af, at vi kun beskæftiger os med facts. Og de lyder i kort-hed således: 1921 realeksamen. 1924: engelsk og bogholderi. 1935: tysk korrespondenteksamen. 1939: disponenteksamen. Udlært som kontormand i korn- og foderstofbranchen. Havde derefter ansættelse i en farvefabrik og begyndte hos PHILIPS 15. 6. 1937 i planning radio. Flyttede derfra over på driftskontoret og er nu i forkalkulationen. Interesser: filатели, fotografiering, rejser, litteratur, radio, film og sport. Lokal 36.

Dreisig, Erik, ASAS — se PAPæskan nr. 4 april 1948.

Andersen, Børge, ASAS — se PAPæskan nr. 1 januar 1948.

Grunnet, J., ASAS — se PAPæskan nr. 6 juni 1948.

Nielsen, Kurt, f. 20. 10. 1908, leder af forstærkerafdelingen. Forestil Dem en viking uden skæg. En kæmpe, der i strømpefø-

der måler godt og vel 6 fod. En bersærk med en stemme, der det ene øjeblik ruller som en torden oppe under det rå toneloft for i det næste at slå over i bløde strubelyde. Tænk Dem endvidere, at ringbrynnen og sværdet er

ombyttet med henholdsvis et moderne jakkesæt og en telefon — og De har Kurt Nielsen, manden der forsyner Danmark med elektriske barbermaskiner, musik til arbejdet, Infraphillamper, dynamolygter o. s. v. — Kurt Nielsen, der i dag vejer 50 gange så meget, som da han blev født, har bygget påhængsvogne for en automobilfabrik og været repræsentant og indkøbsmand for et

metaltøberi. Blev i 1933 ingeniør i værk-tøjsmaskiner og ansattes 1. april 1938 hos PHILIPS i forstærkerafdelingen, som han i dag er leder af. K. N., der er barnefødt på Amager, tilhører den kreds, der ivrer for dette områdes frigørelse fra moderlandet. Disse anarkistiske tilbøjeligheder har fået ekstra næring, efter at Færøerne er blevet republik, og Kurt Nielsen har forslag liggende både til et specielt flag og en særlig forfatning, og vi skulle kende ham dårligt, om han ikke også har tiltænkt sig selv en fremskudt plads i den nye stat. Endnu omgås han dog os andre dødelige. Han bor på værelse nr. 429 og har lokal 336.

Fra fabriken har vi modtaget de 2 følgende personalier:

Gilhøj, Peder, f. 29. 9. 1905. Vægterkorpsets nærmeste foresatte, forvalter H. Petersen, mangler af og til en rigtig sømand,

derfor er det intet under, at P. G. kom ind som vægter på fabriken i 1938. Land- og bylivets besværligheder fik P. G. fra barndommen snart nok af, ej heller blikkenslagerfaget fik rigtig tag i ham, eftersom han faldt ned og brækkede den ene arm. Peder stak til søs, først med det ene ben på landjorden langs Randers fjord, senere med pæreskuder og lignende i indenrigs fart, derefter som helbefaren, hvor han pløjede havene fra det kolde nord i Grønland til de varme piger imod syd. Ingen undgår sin skæbne, ej heller P. G. Han fandt sin livsledsagerinde mod øst. Trods det varme og blandede blod i P. G.s årer, fandt han dog en rolig og stille beskæftigelse som vicevært og altnuligmand ved et større forlag, kom derefter ind i vægtselskabet, hvor han som mange andre vægttere kom ud for lidt af hvert. Han har altid holdt sig i første række, når der skulle siges et borgerligt, fornuftigt ord eller føres en diskussion. Intet under, at han fra trommeslager og fanebærer og agitator gik over til at blive formand for sin hjemstavns forening, som efterhånden er blevet hans kælebarn. Skal der tegnes annoncer til bladet eller digtes en sang om et kært emne, er Peder manden, alle tyer til. Træffes på lokal 30.

Poulsen, Hans Willy A., f. 27. 1. 1906. Det var ingen tilfældighed, at W. Poulsen d. 15. juni 1938 begyndte som vægter på PHILIPS' fabrik i det nyoprettede vægterkorps. På fabriken er siden starten i 1933 ansat flere funktionærer, der har gået militærvejen, hvorfor så ikke også en repræsentant i vægterkorpsen. Lige fra W. Poulsens barndom har der været en fast og solid bonitet over personen. Som ægte københavner har W. P. prøvet livet i hovedstaden, til han som feltartillerist med befalingsmandsskolen som udgangspunkt havnede ved vægtselskabet. Befalingsmandsnykkerne sad stadig i blodet, derfor blev han kommandant over en afdeling damer ved rengøringskompagniet; det var dog ikke det samme at svinge med gulvskruppe og klud som med kanon og gevær, og derfor søgte W. P. ind under roligere forhold på PHILIPS' fabrik. Selv om der under besættelsen ikke var rolige forhold overalt, blev fabriken samt vægterne forskånet med undtagelse af begivenheden med skydernes afhentning. Det var dog ikke W. P., der fik opgaven at bære fabrikkens pladshund ind på toilettet, medens afleveringen stod på. — Hvad man i ungdommen nemmer, man ikke i alderdommen glemmer. W. P. tager stadig fat på geværet, dog ikke ved fabrikkens udgang, der konstaterer han med sit skarpe blik, at alle giver det lovbealede lille tryk på knappen, når de passerer portnerlogen. — Foruden sin kære feltartilleriforening har W. P. som hobby sin jord at passe i Kongelunden foruden den han tildelede lille have ved fabriken; der arbejder han, hvis han ikke træffes på lokal 30.

fast og solid bonitet over personen. Som ægte københavner har W. P. prøvet livet i hovedstaden, til han som feltartillerist med befalingsmandsskolen som udgangspunkt havnede ved vægtselskabet. Befalingsmandsnykkerne sad stadig i blodet, derfor blev han kommandant over en afdeling damer ved rengøringskompagniet; det var dog ikke det samme at svinge med gulvskruppe og klud som med kanon og gevær, og derfor søgte W. P. ind under roligere forhold på PHILIPS' fabrik. Selv om der under besættelsen ikke var rolige forhold overalt, blev fabriken samt vægterne forskånet med undtagelse af begivenheden med skydernes afhentning. Det var dog ikke W. P., der fik opgaven at bære fabrikkens pladshund ind på toilettet, medens afleveringen stod på. — Hvad man i ungdommen nemmer, man ikke i alderdommen glemmer. W. P. tager stadig fat på geværet, dog ikke ved fabrikkens udgang, der konstaterer han med sit skarpe blik, at alle giver det lovbealede lille tryk på knappen, når de passerer portnerlogen. — Foruden sin kære feltartilleriforening har W. P. som hobby sin jord at passe i Kongelunden foruden den han tildelede lille have ved fabriken; der arbejder han, hvis han ikke træffes på lokal 30.

SEKUNDET!

Et sekund — hvad er dog et sekund ...? Se på sekundviseren på Deres ur. Før De tog øjnene fra bladet, var det sekund gået. Et sekund er kort, men dog sker der meget i løbet af det. F. eks. dette:

Håret oven på issen — hvis der da er noget — er vokset 0,0003 cm ... Lyset er gået 300.000 kilometer ... Blodet har tilbagelagt 8 cm gennem pulsårene ... Et snefnug — hvis det havde været årstiden — ville været dalet 20 cm ... Golfstrømmen er strømmer i meter 10 cm ... Jorden er kommet 29,6 km på sin rejse omkring solen ... Lyden er gået 330 meter ... og jordskælvetts bølger har udbreddt sig 360 meter.

Sig så ikke, at der ikke sker noget på et sekund.

Ungdommen har ordet

Jeg er i lagerkartoteket hos Philips

— og jeg i ASAS maskinbogholderi

De er begge meget unge. Han er reserve- ret og ikke helt glad ved situationen. Hos hende har nysgerrigheden overtaget. Hun repræsenterer de 5 kvindelige — og han de 8 mandlige — elever, der ansattes i koncernen den 1. august. De hedder henholdsvis *Ulla Christensen* og *Erik Nielsen*.

— Når jeg på PAPæskens vegne har bedt Dem om en samtale, er det for at få lidt at vide om grunden til, at De valgte netop kontorvejen, og høre lidt om Deres første erfaringer i kampen for det daglige brød, indleder jeg.

Hun: — bliver det, vi siger, trykt?

— Ja.

Han: — Jeg interesserer mig for tal og snakkede med mine forældre om sagen. Til sidst blev vi enige om, at det var bedst for mig at få en kontoruddannelse, og så kom jeg herud.

Hun: — Jeg har altså gået i skole i 11 år. De kan tro, jeg var glad, da det var forbi. Og da jeg under ingen omstændigheder kunne tænke mig at skrubbe for andre mennesker eller i det hele taget at gå i huset, før jeg bliver gift, besluttede jeg at lære noget først. Jeg vil gerne være korrespondent.

Han: — I skolen snakkede jeg med mine kammerater om, hvad vi skulle være, og jeg kender flere, der ligesom jeg havde lyst til at læse til H.D.

— Jeg er ganske forbløffet over så megen målbevidsthed på en gang og siger:

— Når De nu allerede har gjort planerne op for Deres karriere, har De så også taget stilling til de øvrige livsproblemer. For eksempel ægteskabet?

Hun: — Jeg vil gerne giftes — om nogle år. Men først vil jeg have en rigtig uddannelse, og jeg kunne godt tænke mig at komme til udlandet for at dygtiggøre mig i sprog. Forøvrigt har en mand det langt bedre end en kvinde. Han kan nå at lære meget mere, fordi han først indgår ægteskab, når han er omkring de 28, medens en pige som regel gifter sig allerede i 22-års alderen.

Han: — Jeg skal til maskinskrivning om en halv time.

— Vi er straks færdige. Fortæl lige, om De trives her i koncernen?

Han: — Jeg er glad for at være her. Men der er jo mange ting, man slet ikke ved noget om endnu.

Hun: — I begyndelsen var jeg ganske overvældet, og det er jeg endnu. Men det går fint, synes jeg, hvad de andre mener, ved jeg ikke.

Han: — Jeg synes, det er godt, at her er en personaleforening, og jeg vil gerne spille fodbold, når sæsonen begynder. — Men jeg kan ikke forstå, at man ikke får nogen henvendelse om at melde sig ind i PAP. Jeg troede først, at det gik automatisk, men så var der en, der fortalte, at det skulle man selv gøre. Og det har jeg ordnet nu.

Hun: — Jeg glæder mig til festen den 30.

Han: — Nu må jeg altså gå. Jeg kan forresten ikke lide, at man får gagen i check, det er så besværligt at få hentet pengene.

— Husk nu, at jeg skal have et fotografi af Dem begge, siger jeg, og følger dem til døren. Han nikker, og hun siger:

— Må det være et ungdomsbillede?

B. Jønsson

Glimt fra PERSONALEFESTEN

Et ungt par er på vej op ad trappen til terrassen. Han er sluppet nogenlunde igennem den hærske af billige øller, han har mødt i aftenens løb, og hun har tilsyneladende fuldstændig overvundet følgerne af det ufrivillige ophold på den iskolde trappegang, som hun måtte gennemgå, fordi hun mødte frem til festen til den annonce-rede tid.

Terrassen ligger øde hen, kun belyst af en blegstottig måne og nogle svingende papirlygter. Alt det prosaiske, der er heroppe om dagen, er nu fuldstændig borte.

— Fryser De? spørger han beskyttende.

— Ja lidt, svarer hun med blussende kinder.

Ved et bord sidder en halv snes mennesker og har det rart. Manden, der sidder med ryggen til Elo Magnussens orkester, fører ordet. Til daglig er han ansat i tilværelsens småtingsafdeling, men i aften er livet skunt. Med en rivende tungfærdighed ordner han verdensproblemerne. Hans øjne er blanke, og han understreger sine ord med bløde altfavnende bevægelser. Af og til vandrer hans blik triumferende kredsen rundt.

To damer, en blond og en mørk, finder sammen og ved hjælp af læbestift og puderkvast understreger de med øvede fingre den skønhed, der kommer indefra.

— Det er en bedårende kjole, du har på, siger den blonde. Men den, du ellers plejer at gå med til personalefesterne, var nu også meget sød.

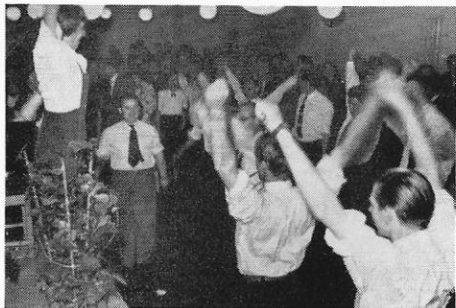
— Såh! mener du det. Du har nu altid haft en vanvittig god smag, kære, men jeg synes oprigtig talt, du kunne have valgt en lidt mindre udfordrende bluse til din nuværende hårfarve.

— Jeg forkøler mig i hvert fald ikke.

— Nej, selvfølgelig ikke. Hvad skulle du på terrassen efter. Du skal formentlig deltage i scottish-konkurrencen, der afholdes

nu om lidt. Der må du have gode chancer. Eller var det måske charleston, man dansede i din ungdom?

— Åh min ryg, lyder det halykvalt fra et af de ofre, der godtroende lod sig lokke nedenunder og nu står og foretager indviklede kropsovelser efter humor-gymnastikpædagogen frk. Lise Rasmussens diktat. Han hænger i. På hans pande perler sveden, og en sagte stønnen pibler frem mellem hans sammenbidte tænder. Men bagefter er han lutter velvære. Og med fjedrende skridt baner han sig vej mellem alle „gymnasterne“, der grangivelig ligner et kommunalt fortsættelseskursus efter afsyngelse af: Løft dit hoved, du raske gut. Da han når frem til frøken Povelsen, griber han hendes hånd og takker for den udmærkede sang, hun i dagens anledning har lavet. Stor tilslutning fra alle sider.

„Løft dit hoved du raske gut“.

En fem-seks af de alleryngste festdeltagere har taget sæde ved et bord, der står lige ud til dansegulvet. De drikker uanfægtet deres appelsinvand. Af og til rykker det i deres arme og ben.

— Elo er såmænd meget god, siger en.

— Er du mør. Han har ikke begreb skabt

om, hvordan man vil ha' det, når man skal jinge, svarer en anden.

— Nej, må jeg be' om Bruno Henriksen, siger en ung dame med kortklippet hår.

— Phieselbach var nu go', mener en ungersvend, der er iført et pragtfuldt amerikansk junglefarvet slip.

Ja næsten ligeså god som „Frederik“, når han strikker eller telefonerer.

— Åh Sven Asmussen, lyder det i kor.

— Han er nu nærmere show-mand, synes jeg, bemærker den unge kortklippede pige. Men hvor ser han godt ud. Hvis det var ham, der spillede her i aften, ville jeg ikke danse en eneste gang, men bare sidde og se på ham.

— Gå med mig hjem i aften, siger han med slipset, så skal I høre min sidste Spike Jones.

— Æv, lyder det fra den anden ende af bordet, men i det samme bekendtgøres det i højtalerne, at den store jitterbug-konkurrence skal til at begynde, og hele koret styrter kampherdt ud på gulvet.

Frøken Ulla Christensen, Phillips L. K. og Kurt Thunbo, der er ansat samme sted, ses her efter sejren i jitterbug-konkurrencen. Frøken Kamma Christensen fra Popes lagerbogholderi og N. Lund, postforsendelsen, vandt scottish-mesterskabet.

Den strenge dommerkomité fulgte med spændt interesse de forskellige faser i aftenens konkurrencer og først efter højtidelig votering fik vinderne overrakt deres præmier, som bestod af originale Peter Jackson cigaretter.

Nede i gården står en ung mand med panden mod Industrigårdens kølige betonmasse. Efter nogle minutters forløb vender han sig. Hans ansigt er fortrukket, som led han af ondartet mavekneb. Det er næsten umuligt at se, at det er den samme unge mand, som for blot få timer siden sorgløst slentrede ind i festsalen. Under middagen var han livlig og meget opmærksom mod sin borddame. Ved canapéen så hun venligt på ham. Da stegen blev budt rundt anden

Phieselbach og Knud Pheiffer var i topform.

gang, talte de ivrigt med hinanden. Og da direktør N. B. Sommerfeldt, som svar på P. V. Schrøders tak til direktionen for de nye lokaler, havde bedt alle om at passe godt på dem, løftede hun sit glas mod sin kavalier, og de så længe hinanden i øjnene. Isen serveredes uden, at de bemærkede det. Deres samtale var gledet over i en fortrolig hvisken, og de sad meget tæt sammen. Efter at kaffen og likøren var overstået, bad hun ham undskylde sig et øjeblik.

Hun kom ikke tilbage!

Senere så han hende danse med en anden. Hun fik øje på ham og gav ham et flygtigt nik. Han drejede rundt på hælen og gik direkte hen til baren.

Og nu står han altså her i gården forpint og elendig. Walther, der i det samme kommer ned for at få en mundfuld luft oven på det velfortjente bifald, han lige har fået for sine scenepræstationer, klapper den

ulykkeligt-udseende unge mand på skulderen og tilbyder ham en søsygetablet. Den anden ser på Walther med et blik, der er fyldt af en usigelig smerte og siger bittert: — Har De nogensinde hørt om et knust hjerte, der blev helt ved hjælp af søsygetabletter?

Walther's røst bliver overtalende, og til sidst tager den ulykkelige unge mand virkelig tabletten. Medens den glider ned, tænkes et svagt håb i hans øjne.

B. Jønsson.

Lad lyset brænde - -

OG SPAR PENGE!!

★

Det lyder som en dårlig vittighed, men er ikke desto mindre sandt, når det drejer sig om lysrør, siger ingeniør Krogh i Philora-afdelingen, og fortsætter:

Et lysrør har en gennemsnitlig levetid på ca. 2500 timer, forudsat at rørets brændeperioder er 3 timer pr. tænding. Et lysrør holder således til ca. 800 tændinger. Levetidens lineære afhængighed af antallet af tændinger holder dog kun inden for visse grænser. Således er rørets maximumlevetid ca. 6000 timer. Til sammenligning kan nævnes, at en normal glødelampe har ca. 1000 timers levetid, ganske uafhængig af antallet af tændinger.

Regner vi derfor med, at lysrøret kan tæle ialt 800 tændinger, og at prisen på et lysrør er 10 kr., koster een tænding 10 kr.: med $800 = 1,25$ øre. Regnes udgiften til el til 35 øre pr. kwh, koster det altså $35 \text{ øre} \times 0,05 = 1,75$ øre at tænde et 40 w lysrør i 1 time, idet brutto wattforbruget for et sådant lysrør er 0,05 kwh. For 1,25 øre vil man altså kunne brænde et lysrør i: $60 \times 1,25 : 1,75 = 43$ minutter; det vil altså sige, at det ikke kan betale sig at slukke et lysrør for en kortere tid end 43 minutter, såfremt man betaler ovennævnte pris af 35 øre i elektricitetsafgift pr. kwh. Det kan således ikke betale sig at slukke lysrøret, medens man går til frokost, idet man her ved slider lysrøret for hurtigt op.

Ofte betaler man imidlertid på fabriker endnu mindre for den elektriske strøm, således at det endog ikke kan betale sig at slukke lysrørene, selv om man ikke bruger dem i nogle timer.

MUSIK TIL ARBEJDET

Fra Schou-Ravnholm har vi fået nogle interessante oplysninger om en afstemning om yndlingsmelodier til udsendelse under arbejdet.

Resultatet blev, at

Lettere musik fik	181 stemmer
(heraf operetter 43)	
Døgnmelodier fik	173 „
Klassisk musik fik	122 „
ialt blev der afgivet 476 stemmer	

De nedenfor anførte melodier fik flest stemmer:

Nr. 1: Otto Lingwall: Liljekonvallens farvel, George Tibbles, Ramey Idriss: Woody Woodpecker (Søren spætte). — Nr. 2. Skotsk folkemelodi: Godnatvalsen, Jacob Gade: Tango jalousie, Louiguy: Som duft af røde roser. — Nr. 3. Franz Léhar: Volgasangen, Franz Léhar: Den glade enke, Carl Sigman: Civilization (Bongo-Bongo). — Nr. 4. Tschaikowsky: Klaverkoncert b-moll, Rolph Benatzky: Sommer i Tyrol, Emily Waldteufel: Skøjteløbervalsen, Poul Werner: Hjem til Danmark, Irsk folkemelodi: Londonderry air. — Nr. 5. F. Chopin: Polonaise i as-dur, J. Offenbach: Orfeus i underverdenen, Aage Hermansen: Gyldenlakken, H. Rung: Underlige aftenlufter, Schubert: Ave Maria.

her skulle Deres indlæg ha' stået!

VIKINGE

besøg

PÅ FABRIKEN

På rundskuedagen aflagde 21 af de vikinger, der var med på „Hugin“s berømte togt, besøg på fabriken for at overvære fremstillingen af PhiliShave og for at få maskinen demonstreret.

Efter en rundgang på fabriken holdtes der gilde på direktør Sv. A. Chr. Pedersens kontor, hvor reklamechef A. Behrendt overrakte hver enkelt stridsmand en splinterny PhiliShave type 7735.

Børnehavens små indbyggere var lidt betuttede ved situationen.

Vikingerens høvding „Erik den Røde“.

Skål!

Fire af vore egne vikinger.

= Sporten =

Bordtennis

Spørgsmålet om at tage bordtennis på programmet har før været rejst. Men på daværende tidspunkt (Krystalgade) kunne dette spil ikke realiseres, idet husalfen fru Daugård ikke ville have, vi benyttede frokoststuen om aftenen. Vor udmærkede formand for personaleforeningen, P. V. Schrøder, foreslog på et bestyrelsesmøde, at dette spørgsmål skulle tages op, når flytningen var tilendebragt, og vor nuværende frokoststue var i orden.

Før bestyrelsen for personaleforeningen gør noget effektivt ud af sagen, må man dog først vide besked med, hvor mange blandt funktionærerne, der er interesseret i dette spil, som så vidt muligt vil finde sted een gang om ugen i umiddelbar fortsættelse af arbejdstiden, d.v.s. klokken 17,00.

Har De interesse for spillet, og kan De tænke Dem at være med, såfremt det optages under ovennævnte form, bedes De give meddelelse herom til et af sportsudvalgets medlemmer.

Håndbold

Den ny efterårsturnering er allerede i fuld gang, og vi er igen i år med i to rækker. Tilslutningen er stor, og man kan hver lørdag nyde synet af en snes stykker af PAPERne, der i Sundbyhallen trænes for fuld kraft. Resultaterne udebliver heller ikke. 1. holdet har spillet 2 turneringskampe, og 2. holdet 1 turneringskamp, og alle kampene blev vundet af PAP. Vi håber, det holder. Vil De

være med til denne gren af Sporten, er De velkommen hver lørdag kl. 12,15 i Sundbyhallen.

Badminton

Også her er PAP i fuld sving. Der trænes på livet løs i A.B.C.s lokaler i Markmannsgade hver mandag og fredag fra kl. 17,00 til 19,00. Er De ikke allerede tilmeldt, er det på høje tid at blive det, da der ellers ingen baner er til at få. Med hensyn til turneringen er der allerede spillet flere kampe. B.-holdet har vundet begge sine, C.-holdet spillede uafgjort 4—4 og D.-holdene har spillet mod hinanden. D.1 vandt med 5—3.

Kontingentet til sportsafdelingen

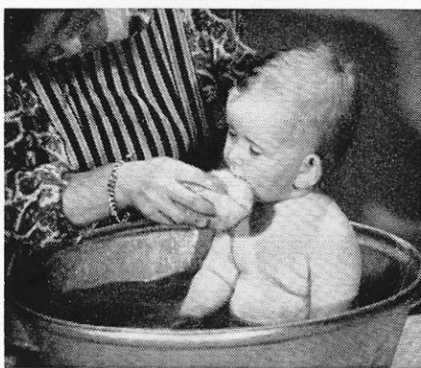
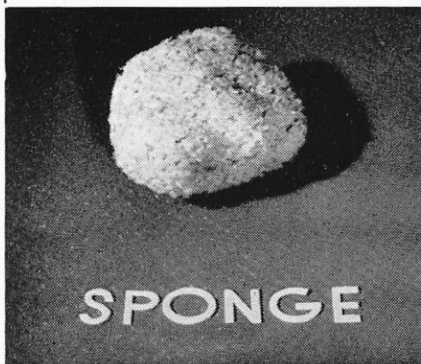
Vi har tidligere rykket medlemmerne for kontingent her i bladet. Mange har til vor store glæde efterkommet anmodningen og betalt deres restancer, men desværre er dette ikke tilfældet med alle. Vi henstiller derfor indtrængende at tage godt imod vore inkassatorer, når de kommer til Dem, hvad enten det drejer sig om badminton, håndbold eller skydning, da vi nu må have alle de gamle restancer ud af verden.

Sportsudstyr og rekvisitter

Vor tidligere leverandør indenfor denne branche, „Experten“, har nu åbnet en selvstændig og decideret sportsforretning på Åboulevarden. Hr. Jørgensen har overfor undertegnede udtalt, at han er leveringsdygtig i alle artikler indenfor sport og udstyr til samme. Yderligere har hr. Jørgensen lovet os en god rabat, når varen købes gennem foreningen. Benyt derfor venligst en rekvisition herfra, som kan udleveres af Jørgen Petersen, forstærkerafd., når De skal købe ketcher, bolde, beklædning etc. etc. De får det billigere og støtter samtidig foreningen. Ved større køb kan der oprettes konto. B. Ø.

English by film!

ENGELSK VED HJÆLP AF FILM

Ved et møde i Gutenberghus fik jeg lejlighed til at stifte nærmere bekendtskab med den moderne sprogundervisningsmetode „English by film“.

Det må efter min mening være en både underholdende og interessant måde at lære engelsk på.

„English by film“ består af 12 akter med hver en spilletid på ca. 20. min., men det er nødvendigt at se hver film flere gange.

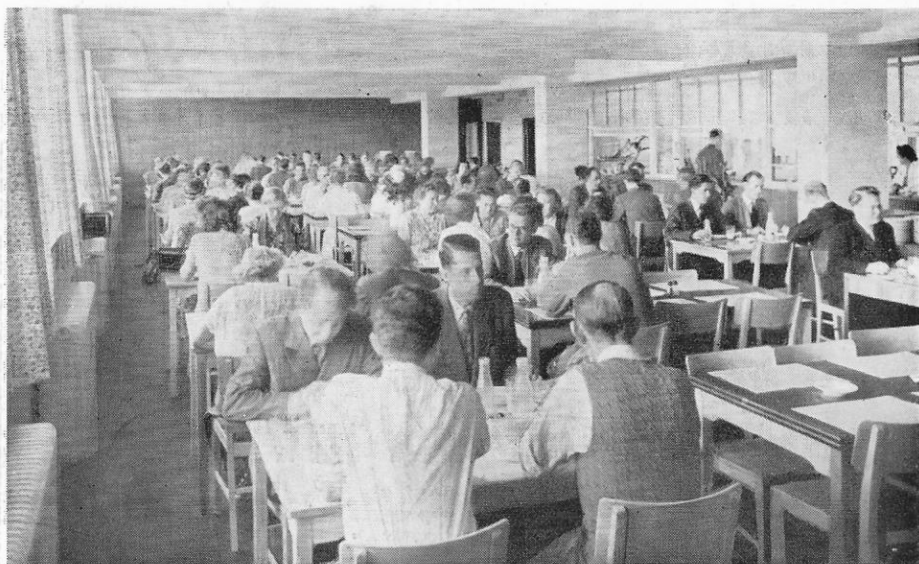
Gutenberghus undervisningsfilm har erfaret, at begyndere kan lære hverdagsengelsk, ca. 1200 ord, på 40 timer.

Hvis der inden for personaleforeningen er medlemmer, der er interesserede, og hvis vi kan få den fornødne tilslutning, vil PAP's bestyrelse tage spørgsmålet op og evt. arrangere sprogundervisning med filmmetoden.

Alle nærmere oplysninger kan De få på lokal 392.

Red.

Lyd og billede kædes sammen: Sponge — we wash little children with a sponge — he washes his hands.

I frokostpausen hygger vi os i den nye kantine, og bagefter ryger vi cigaretten på tagterrassen.

Ansvarsh. redaktør: Paul V. Schrøder. I redaktionen: J. Holm, B. Jønsson, Rud Jeppesen. Sportsmedarb. B. Ørum